

Pau l'auster acaba d'obrir els ulls. Una estranya sensació l'immobilitza al llit. El senyor Auster ha dormit força bé, però alguna cosa li diu que potser no ha dormit a casa. No sap on és ni com ha arribat allí. Ho haurà d'investigar. El senyor Auster ha decidit no moure's del llit on jau. No se sent segur. l'habitació on ha pernoctat li és totalment desconeguda. No sap com ha anat a parar a aquell lloc. El senyor Auster intenta recordar les hores pretèrites, el dia d'ahir, el mes passat, i sí que recorda perfectament que va sopar amb la Lucy i que després van anar a ballar, però és incapaç de recordar el moment d'anar al llit. I això que no anava begut. Després de dues hores d'investigacions sense cap resultat, el senyor Auster decideix alçar-se. El primer que veu és un escriptori i, després de meditar-ho mitja hora, decideix acostar-se. A les prestatgeries, que evitarem descriure detalladament, troba alguns llibres. El senyor Auster se'n llegeix un sencer. Un dia després, el senyor Auster torna a alçar-se del mateix llit desconegut. Pixa, es renta, ejacula, etcètera i unes hores després, que evitaré descriure detalladament, s'acosta a l'escriptori i tria un altre llibre. Comença llegir:

«Pau l'auster acaba d'obrir els ulls. Una estranya sensació l'immobilitza al llit. El senyor Auster ha dormit força bé, però alguna cosa li diu que potser no ha dormit a casa. No sap on és ni com ha arribat allí. Ho haurà d'investigar. El senyor Auster ha decidit no moure's del llit on jau. No se sent segur. l'habitació on ha pernoctat li és totalment desconeguda. No sap com ha anat a parar a aquell lloc. El senyor Auster intenta recordar les hores pretèrites, el dia d'ahir, el mes passat, i sí que recorda perfectament que va sopar amb la Lucy i que després van anar a ballar, però és incapaç de recordar el moment d'anar al llit. I això que no anava begut. Després de dues hores d'investigacions sense cap resultat, el senyor Auster decideix alçar-se. El primer que veu és un escriptori i, després de meditar-ho mitja hora, decideix acostar-se. A les prestatgeries, que evitarem descriure detalladament, troba alguns llibres. El senyor Auster se'n llegeix un sencer. Un dia després, el senyor Auster torna a alçar-se del mateix llit desconegut. Pixa, es renta, ejacula, etcètera i unes hores després, que evitaré descriure detalladament, s'acosta a l'escriptori i tria un altre llibre. Comença llegir:

[...]

Açò no és més que una pobra paròdia dels «[Viatges per l'scriptorium](#)» de Paul Auster, novel·la que afortunadament he pogut acabar de llegir no sense alguna que altra [desesperació](#) i molta paciència, sobretot en aquells fragments on Auster fa llegir al seu personatge (i al lector) una història infumable i al capdavant intrascendent. Tot i això, defugint en ocasions certes sensacions de presa de pèl, a mi m'ha agradat. Ho dic conscient de certes [crítiques](#), moltes vegades encertades, que ha rebut aquesta obra de l'auster.